

Barraca de vinya prop de can Vilar

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Camí de can Vilar, s/n.
Emplaçament A 225 m al nord-oest de la masia de can Vilar.

Coordenades:

Latitud: 41.399038255186
Longitud: 2.0817992120448
UTM Est (X): 423245
UTM Nord (Y): 4583463

Classificació

Número de fitxa 08221 - 159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Està totalment ensorrada, només són visibles algunes pedres de la base.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: La barraca es troba dins de la serra de Collserola, espai que forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.
El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc

Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural. La tècnica de la pedra seca va ser inscrita a la Llista Representativa del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat de la UNESCO, en data 28 de novembre de 2018.

Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	3134101DF2833C0001OZ

Fitxes associades:

[Can Vilar de la Muntanya - Mas Moragues - Mas Gombau](#)

[Camí de can Vilà al coll de les Torres](#)

Autoria de la fitxa	David Torres Rodríguez - Kuanum
----------------------------	---------------------------------

Data de registre de la fitxa:	dl., 21/10/2024 - 11:25
--------------------------------------	-------------------------

Descripció

Barraca de vinya de pedra seca, de planta circular, correspon a la tipologia constructiva aèria aïllada. Només conserva algunes pedres de la base, que queden molt amagades entre la vegetació i la runa de la mateixa barraca.

L'any 1980 encara estava en perfecte estat de conservació, presentant una planta circular i coberta de falsa cúpula. La porta d'entrada tenia llinda d'arc de mig punt, feta a partir de dues peces ceràmiques prefabricades de quart de circumferència, elements utilitzats habitualment en la construcció de les voltes de les mines d'aigua.

Presentava una planta interior de 2,10 m de diàmetre, 3 m d'alçada i un mur que oscil·lava entre els 0,80 i els 1,20 m d'amplada.

Observacions:

És la barraca núm. 1 del catàleg del Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc.

Història

Les barraques de vinya, els murs de pedra seca, les mines d'aigua i les fonts, formen part del paisatge rural des de fa segles. Aquestes construccions són el testimoni de l'intent de domesticar l'entorn natural, per facilitar un terreny òptim pel conreu, per refugiar-se de les inclemències meteorològiques, per guardar les eines del camp, per tancar el ramat o per proveir-se d'aigua en zones d'escassetat de recursos hídrics.

Les barraques de vinya o cabanes de pedra repartides pel territori, amb la seva simplicitat estètica però alhora amb la seva complexitat constructiva a partir de la tècnica de la pedra seca, han estat utilitzades en contextos rurals fins ben entrat el segle XX. Aquestes estructures servien als pagesos per guardar eines, com

espai de descans, per protegir-se del mal temps i per tancar els animals de tir o petits ramats, en el cas de les més grans.

Construïdes fent servir el material més a l'abast al camp, només pedres procedents de desempedregar els camps de conreu, han estat construccions sòlides, sostenibles i integrades totalment en l'entorn, que donen al paisatge una identitat pròpia i singular i ens expliquen com era la vida al camp en temps passats. A partir d'una tècnica en la qual les pedres es disposen sense cap argamassa o morter d'unió, en filades per aproximació, han arribat fins avui gràcies a la seva solidesa.

Bibliografia

OCHOA GONZÁLEZ, Juli (1980). "Les barraques de vinya de Sant Just Desvern". *Butlletí De La Secció Excursionista De l'Ateneu Santjustenc*, núm. 109.

COSTA SOLÉ, Roger (2019). "La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO". *Revista d'etnologia de Catalunya*, núm. 44, pp. 229-236.

Enllaços d'interès:

[Barraques de vinya. Parc Natural de Collserola](#)

